Lieta Nr.C23065910
CA0228-16/07

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā 2016.gada 22.septembrī

Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis D.Lazdiņš
tiesneši I.Pinne un A.Bukavs
tiesas sēdes sekretāre B.Nīmane
piedaloties prasītājam /pers. E/

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. E/ prasībā pret /pers. F/ par parāda piedziņu sakarā ar maksātnespējīgās SIA "/Nosaukums/" apelācijas sūdzību par Madonas rajona tiesas 2011.gada 21.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

2010.gada 1.decembrī maksātnespējīgās SIA "/Nosaukums/" administrators cēlis prasību Madonas rajona tiesā pret /pers. F/ par parāda piedziņu, kurā administrators lūdz tiesai:

- piedzīt no /pers. F/ parādu 110848 Ls (157722,49 EUR) apmērā.

Prasībā norādīti tālāk minētie apstākļi.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2007.gada 8.novembra lēmumu ierosināta SIA „/Nosaukums/" maksātnespējas lieta, bet par administratoru iecelts /pers. G/.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2007.gada 5.decembra spriedumu SIA „/Nosaukums/" pasludināta par maksātnespējīgu, nosakot par parādnieka pārstāvi valdes locekli /pers. F/.

Prasītājs norādījis prasībā, ka /pers. F/ izvairījies pildīt ar likumu paredzētos parādnieka pārstāvja pienākumus. 2008.gada 5.martā viņš pastarpināti ar trešās personas starpniecību administratoram nodevis parādnieka pārstāvja paskaidrojumu par to, ka nozagti grāmatvedības dokumenti un portatīvais dators, par ko esot iesniegts ziņojums Valsts policijā.

Saskaņā ar AS „Baltic Trust Bank" MSIA „/Nosaukums/" kontu izdrukām, parādnieka pārstāvis /pers. F/ 2007.gadā no uzņēmuma konta izņēmis skaidrā naudā vai pārskaitījis uz savu kontu ievērojamas naudas summas:

-no uzņēmuma konta pārskaitījis uz /pers. F/ personīgo kontu 37123 Ls (52821,27 EUR);

-no uzņēmuma konta /pers. F/ izņēmis skaidrā naudā (ar čekiem)- 45500 Ls (64740,66 EUR);

-no uzņēmuma konta /pers. F/ ar uzņēmuma elektroniskās norēķina kartes palīdzību izņēmis (bankomātos) skaidru naudu- 28225 Ls (40160,56 EUR). Pavisam kopā 110848 Ls (157722,49 EUR).

Nekādu attaisnojošu grāmatvedības dokumentu parādnieka pārstāvja rīcībā nav.

Prasība pamatota uz Civillikuma 2389., 2391.pantu, likuma „Par uzņēmumu un uzņēmējsabiedrību maksātnespēju" 69.panta pirmās daļas 2.punktu un otro daļu, Komerclikuma 169.panta pirmo un otro daļu.

/pers. F/ savā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka prasību neatzīst tālāk minēto apstākļu dēļ.

Atbildētājs nav veicis nekādas darbības, lai iedzīvotos. Savus pienākumus SIA „/Nosaukums/" veicis atbilstoši likumdošanas prasībām un visa nauda, kas minēta prasībā, izlietota sabiedrības saimnieciskai darbībai.

Ierosinātais kriminālprocess Nr.12814008208 pēc Krimināllikuma 213.panta otrās daļas sakarā ar naudas noņemšanu no kontiem izbeigts nozieguma trūkuma dēļ.

Veicot saimniecisko darbību nav nodarīti nekādi zaudējumi kreditoriem, tāpēc prasītāja atsauce uz spēkā neesoša likuma „Par uzņēmumu un uzņēmējdarbību maksātnespēju" 69.panta pirmās daļas 2.punktu un otro daļu ir nepamatota. Krimināllietā nav konstatēts, ka parādnieks novests līdz maksātnespējai ar noziedzīgu nodarījumu un persona, ar kuru vai kurai par labu darījums ir ticis slēgts, ir zinājusi par šo nodarījumu.

Apstāklis, ka SIA "/Nosaukums/" grāmatvedības dokumentācija nav saglabājusies un nozagta 2008.gadā, nevar kalpot par pierādījumu prasītājas apgalvojumiem un prasības apmierināšanai.

Ar Madonas rajona 2011.gada 21.janvāra spriedumu maksātnespējīgās SIA „/Nosaukums/" administratora prasība pret /pers. F/ noraidīta.

Tiesa pamatojusi spriedumu uz tālāk minētajiem apstākļiem un argumentiem.

Tiesa norādījusi, ka ceļot prasību par netaisnu iedzīvošanos (Civillikuma 2389., 2391.pants) prasītājam ir jāpierāda, ka naudas līdzekļus atbildētājs no sabiedrības konta izņēmis bez jebkāda pamata.

Tāpat saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Tiesa secinājusi, ka prasītājs nav pierādījis sava prasījuma pamatotību, jo tiesas sēdē netika iegūti pierādījumi faktam, ka

atbildētājs ir netaisni iedzīvojies uz sabiedrības rēķina un šajā gadījumā piemērojami Civillikuma 2392.panta noteikumi, kas nosaka, ka par iedzīvoto atzīstams tikai tas, kas ceļot pret atbildētāju atprasījuma prasību, vēl atrodas viņa mantā, vienalga, vai tas būtu dabā, vai tādos priekšmetos, ko viņš ieguvis pret labā ticībā atsavināto vai patērēto. Uz visu to, ko atbildētājs līdz tam laikam bez ļauna nolūka uzdāvinājis, nodzīvojis vai nejauši nozaudējis, atprasījuma tiesību nevar attiecināt.

Tiesa uzskatījusi, ka ņemams vērā apstāklis, ka sabiedrības dokumentācija 2008.gada 4.martā izzagta no atbildētāja automašīnas, ko pierāda atbildētāja /pers. F/ 2008.gada 5.marta iesniegums Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldei, tāpēc, pēc tiesas ieskata, atbildētājs nevar iesniegt pierādījumus par izņemtās naudas izlietojumu objektīvu iemeslu dēļ

Tiesa ņēmusi vērā arī apstākļus, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes 2010.gada 13.novembra lēmumā par kriminālprocesa Nr.12814008208 izbeigšanu nodibināts, ka nav iespējams savākt pietiekamus pierādījumus, kas apstiprinātu Krimināllikuma 213.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva esamību.

Tiesa secinājusi, ka arī tiesas sēdē nav pierādīta atbildētāja /pers. F/ prettiesiska rīcība SIA „/Nosaukums/" skaidras naudas izmantošanā un ka atbildētājs ir piesavinājies SIA "/Nosaukums/" piederošos naudas līdzekļus un izmantojis tos savām vajadzībām.

Tiesa norādījusi, ka atbildētāja prettiesiska rīcība ir obligāts nosacījums prasībā norādīto normatīvo aktu, likuma „Par uzņēmumu un uzņēmējsabiedrību maksātnespēju" 69.panta pirmās daļas 2.punkta, otrās daļas un Komerclikuma 169.panta pirmo un otro daļu piemērošanai.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzinusi, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

Par Madonas rajona tiesas 2011.gada 21.janvāra spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis maksātnespējīgās SIA "/Nosaukums/" administrators, norādot apelācijas sūdzībā uz tālāk minētajiem apstākļiem.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tiesas sēdē ir iegūti pietiekami pierādījumi apstāklim, ka naudas līdzekļus atbildētājs no sabiedrības konta izņēmis bez jebkāda pamata. No SIA "/Nosaukums/" bankas konta izdrukām lietā redzams, ka atbildētājs no sabiedrības konta izņēmis vai pārskaitījis uz savu kontu prasībā norādītās naudas summas. Tajā pašā laikā ne lietas materiālos, ne atbildētāja pārstāvja tiesas sēdē sniegtajos paskaidrojumus nav nevienas norādes, kā šie naudas līdzekļi izlietoti.

Tāpat apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda uz lietas materiālos esošo lēmumu par kriminālprocesa izbeigšanu, kurā norādīts, ka /pers. F/ nav varējis nosaukt nevienu darījuma partneri vai minēt konkrētu darījumu saistībā ar izlietotajiem SIA "/Nosaukums/" naudas līdzekļiem 110848 Ls (157722,49 EUR) apmērā.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tiesa nav ņēmusi vērā to, ka atbildētāja iesniegumā administratoram nav norādīts, kādi dokumenti nozagti, nozagto dokumentu mapju skaits, veids un saturs, nav norādīts, kāds portatīvais dators ir nozagts, kādas programmas bijušas datorā, kādā programmā bijusi vesta sabiedrības grāmatvedība utt. Apelācijas sūdzības iesniedzējs pauž neizpratni par to, kāpēc atbildētājs nav vēlējies, lai par dokumentu zādzību tiktu uzsākts kriminālprocess.

Sūdzības iesniedzējs nepiekrīt tiesas secinājumam, ka pierādījumi no atbildētāja puses netiek iesniegti objektīvu iemeslu dēļ, jo vienīgais lietā esošais pierādījums par dokumentu zādzību ir paša atbildētāja iesniegums policijai.

Apelācijas sūdzības uzskata, ka tiesa pamatoti norādījusi, ka uz šo gadījumu attiecināmi Civillikuma 2392.panta noteikumi, taču tiesa nav ņēmusi vērā, ka noteiktie atbildības ierobežojumi neattiecas uz ļaunticīgu atbildētāju. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka šajā gadījumā atbildētājs uzskatāms par ļaunticīgu, ja viņš ir apzinājies, ka iedzīvošanās uz prasītāja rēķina ir tiesiski neattaisnojama un viņa mantā esošais pienākas prasītājam. Ja atbildētājs ir zinājis, bet iedzīvošanās rezultātā iegūto tomēr patērējis vai atsavinājis, vai tas atrodoties pie atbildētāja ir gājis bojā, tad prasītājam ir tiesības celt atprasījuma prasību.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka nav pareizs un pamatots tiesas secinājums, ka lietā nav iegūti pierādījumi par iedzīvotā apmēru vai izlietojumu, līdz ar to pret atbildētāju nevar piemērot prasījuma tiesību. Administrators norāda, ka lietas materiālos ir SIA „/Nosaukums/" bankas konta izdrukas, kurās precīzi redzams un konstatējams iedzīvotā apmērs, un prasības summa sastāv no precīzām un identificējamām minētajos pārskatos norādītajām naudas summām.

Līdz ar to, pēc administratora ieskata, lietā ir visi nepieciešamie priekšnosacījumi likuma „Par uzņēmumu un uzņēmējsabiedrību maksātnespēju" 69.panta pirmās daļas 2.punkta un otrās daļas un Komerclikuma 169.panta pirmās un otrās daļas piemērošanai.

Ar Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas 2013.gada 28.februāra spriedumu maksātnespējīgās SIA "/Nosaukums/" administratora /pers. G/ prasība par 110848 Ls (157722,49 EUR) piedziņu noraidīta.

Par Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 28.februāra spriedumu prasītājas SIA/Nosaukums/" administrators iesniedzis kasācijas sūdzību.

Ar Latvijas Republikas Augstākās tiesas C i v i l l i e t u 2 d e l p a. rg t a a d m a e s p r i e d u m u V i d z e m e s n apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2013.gada 28.februāra spriedums atcelts un lieta nodota jaunai izskatīšanai.

Augstākās tiesas Civillietu departaments uzskatījis, ka Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija, nenoskaidrojot visus strīda izšķiršanai nepieciešamos būtiskos apstākļus un nenovērtējot pierādījumus, pārkāpusi Civilprocesa likuma 97.pantu un 193.panta piekto daļu, kas uzliek tiesai pienākumu taisīt motivētu spriedumu. Līdz ar to spriedumu nevar atzīt par likumīgu un pamatotu, tādēļ tas ir atceļams.

Ar Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2016.gada 26.aprīļa lēmumu, pamatojoties uz 2015.gada 20.jūlija cesijas līgumu un saskaņā ar Civilprocesa likuma 77.panta nosacījumiem, maksātnespējīgā SIA "/Nosaukums/" tās administratora /pers. G/ personā aizstāts ar tās tiesību pārņēmēju /pers. E/.

Uz apelācijas instances tiesas sēdi nav ieradies atbildētājs /pers. F/.

No lietas materiālos esošajām uzziņas lapām (lietas 2.sēj.3., 4.lapa) redzams, ka 2016.gada 8.septembrī atbildētājam /pers. F/ par tiesas sēdi nosūtīta pavēste Civilprocesa likuma 56.panta pirmās daļās kārtībā uz tiesai zināmo atbildētāja deklarēto dzīvesvietu - "/Nosaukums/", Prauliena, Praulienas pagasts Madonas novadā. Atbildētājs nav norādījis citu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Pie šādiem apstākļiem, saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[1]panta pirmo daļu, uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes vai procesuālās darbības laiku un vietu.

Tiesas kolēģija atzīst, ka nav konstatēti Civilprocesa likuma 209.un 210.pantā minētie lietas izskatīšanas atlikšanas juridiskie iemesli un lieta izskatāma bez atbildētāja /pers. F/ piedalīšanās tiesas sēdē.

Apelācijas instances tiesas sēdē prasītājs /pers. E/ prasību un apelācijas sūdzību uzturēja daļēji pamatojoties uz apstākļiem, kas norādīti gan sākotnējā prasībā, gan apelācijas sūdzībā, gan ņemot vērā 2010.gada 22.marta maksātnespējīgās SIA „/Nosaukums/" kreditoru sapulcē atzīto kreditoru prasījumu kopējo summu 25336,54 Ls jeb 36050,65 EUR, ko prasītājs arī lūdz piedzīt no atbildētāja

par labu prasītājam. Pārējā prasības daļā par parāda 121671,84 EUR piedziņu prasītājs tiesas sēdē neuzturēja.

Motīvu daļa

Uzklausījusi apelācijas instances tiesas sēdē prasītāja /pers. E/ paskaidrojumus, izvērtējot prasītājas maksātnespējīgās SIA "/Nosaukums/" apelācijas sūdzībā minētos apstākļus, pārbaudot lietas materiālus kopumā, tiesas kolēģija atzīst, ka prasība apmierināma daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un Civilprocesa likuma 430.panta trešo daļu, apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar prasītājas administratora apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā un nepārbauda faktus, kas konstatēti pirmās instances tiesā, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Maksātnespējīgās SIA "/Nosaukums/" administrators cēlis prasību par 157722,49 EUR piedziņu no atbildētāja, pamatojoties uz Civillikuma 2389.pantu - atprasījums jebkāda pamata trūkuma dēļ un 2391.pantu - nevienam nav tiesības iedzīvoties otram par ļaunu un uz tā rēķina. Vēlāk prasība papildināta, pamatojot to ar Komerclikuma 169.panta pirmo un otro daļu.

Lietā nav strīda, ka /pers. F/, būdams SIA /Nosaukums/" valdes loceklis, 2007.gadā no sabiedrības norēķinu kontiem AS "/Nosaukums H/": 1) ieskaitījis savā personīgajā kontā 52821,27 EUR; 2) izņēmis skaidrā naudā (ar čekiem) 64740,66 EUR; 3) ar sabiedrības elektronisko norēķinu karti izņēmis (bankomātos) 40160,56 EUR, taču atbildētājs, kā parādnieka pārstāvis, administratoram grāmatvedības un darījumus apliecinošus dokumentus par minēto naudas summu izlietojumu SIA „/Nosaukums/" saimnieciskajām vajadzībām nav iesniedzis.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Tiesas kolēģija piekrīt prasītāja izteiktajam viedoklim apelācijas sūdzībā, ka tiesas sēdē ir iegūti pietiekami pierādījumi apstāklim, ka naudas līdzekļus atbildētājs no sabiedrības konta izņēmis bez jebkāda pamata, ka ne lietas materiālos, ne atbildētāja pārstāvja tiesas sēdē sniegtajos paskaidrojumus nav nevienas norādes, kā šie naudas līdzekļi izlietoti.

Lietas materiālos atrodas atbildētāja 2008.gada 4.marta iesniegums Valsts policijai (lietas 1.sēj.62.lapa), kurā atbildētājs norādījis, ka no automašīnas tika nozagts dators un SIA „/Nosaukums/" grāmatvedības dokumenti. Taču iesniegumā nav norādīts, kādos apstākļos tas ir noticis (automašīnas uzlaušana u.tml.), kā arī nav identificējami tieši, kādi grāmatvedības dokumenti nozagti. Turklāt /pers.F/, zinādams par maksātnespējas procesa ierosināšanu, un to, ka maksātnespējas pieteikuma lietā ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2007.gada 5.decembra spriedumu iecelts par parādnieces pārstāvi, iesniegumā norādījis, ka kriminālprocesa uzsākšanu nevēlas.

Lietas materiālos atrodas 2010.gada 13.novembra Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes inspektores lēmums par kriminālprocesa Nr.12814008208 izbeigšanu (lietas 1.sēj.51.-58.lapa), no kura redzams, ka nopratināšanas laikā /pers. F/ nevarēja pierādīt savus apgalvojumus, ka naudas summas, kuras viņš 2007.gadā ieskaitījis un izņēmis no sabiedrības norēķinu kontiem AS "/Nosaukums H/", ir izlietotas SIA „/Nosaukums/" saimnieciskām vajadzībām. Atbildētājs nevarēja nosaukt nevienu fizisko vai juridisko personu, ar kurām būtu slēgti jebkādi darījumi SIA /Nosaukums/" vārdā.

Tiesas kolēģija ņem vērā apstākli, ka pēc SIA "/Nosaukums/" maksātnespējas pasludināšanas /pers. F/, kā parādnieka pārstāvis, nekontaktējās ar administratoru, lai nodotu sabiedrības grāmatvedības dokumentus maksātnespējas procesa laikā vai uzreiz pēc tam. Pie tam, atbildētāja 2008.gada 5.marta iesniegums administratoram par dokumentu zādzību nodots administratoram pastarpināti ar trešās personas starpniecību.

Pie šādiem apstākļiem, tiesas kolēģija neatrod atbildētāja /pers. F/ rīcībā attaisnojošus iemeslus grāmatvedības dokumentu neiesniegšanai administratoram.

Komercsabiedrību vada un pārstāv valdes locekļi, kuriem ir pilnvaras rīkoties ar sabiedrības mantu sabiedrības amatpersonām kā uzticības personām, no vienas puses, ir jāmaksimizē sabiedrības peļņa, no otras puses, tām jāsaglabā sabiedrības manta, pildot pienākumus kā krietnam un rūpīgam saimniekam, ko nosaka Komerclikuma 169.panta pirmā daļa. Savukārt sākoties sabiedrības finansiālajām grūtībām, viens no valdes locekļu pienākumiem ir nodrošināt parādnieka aktīvu saglabāšanu, lai būtu iespējams maksimāli apmierināt kreditoru prasījumus. Tādēļ viens no instrumentiem, kā atgūt līdzekļus kreditoru prasījumu segšanai maksātnespējas procesā, ir zaudējumu piedziņa no valdes locekļiem.

Komerclikuma 169.panta trešajā daļā noteikts, ka valdes loceklis neatbild saskaņā ar šā panta otro daļu, ja pierāda, ka rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks.

Tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājs atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai nav pierādījis Komerclikuma 169.panta trešajā daļā minēto, jo, lai izvairītos no atbildības par sabiedrībai nodarītajiem zaudējumiem atbildētājam vajadzēja pierādīt, ka viņa rīcība saistībā ar minēto naudas līdzekļu izņemšanu no sabiedrības norēķinu kontiem bija ekonomiski pamatota un saskanēja ar sabiedrības interesēm, kas netika izdarīts.

Tāpat tiesas kolēģija atzīst, ka prasītājs pamatoti atsaucies uz materiālo tiesību normām- Civillikuma 2389.un 2391.pantu.

Saskaņā ar Civillikuma 2389.panta pirmo daļu, ja kādam ir bez jebkāda pamata kāds priekšmets no otra mantas, tad to var no viņa atprasīt.

Civillikuma 2389.panta izpratnē atprasījums jebkāda pamata trūkuma dēļ ir iespējams, ja izpildījums izdarīts uz spēkā neesoša tiesiska darījuma vai vispār bez jebkāda izpildījuma devēja un izpildījuma saņēmēja norunas par tiesisku attiecību nodibināšanu.

Savukārt Civillikuma 2391.panta pirmā daļa nosaka, ka nevienam nav tiesības netaisni iedzīvoties otram par ļaunu un uz tā rēķina, bet šī paša panta otrā daļa paredz, ka no tam cietis zaudējumus, tas var prasīt, lai atdod viņam to, ar ko un par cik otrs iedzīvojies. Minētā panta izpratnē vispārējais atprasījums iedzīvošanās dēļ ir pieļaujams, ja prasītājs nevar pret atbildētāju izlietot citus tiesiskus līdzekļus atbildētāja mantā ieplūdušo materiālo vērtību atprasīšanai.

Pie šādiem apstākļiem, tiesas kolēģija atzīst prasītāja prasījumu tā uzturētajā daļā par pamatotu un apmierināmu.

No lietas materiālos esošā 2010.gada 22.marta maksātnespējīgās SIA "/Nosaukums/" kreditoru sapulces protokola Nr.1 un pielikuma Nr.1 kreditoru sapulces protokolam (lietas 1.sēj.10.-11.lapa) izriet, ka kreditoru atzīto prasījumu kopējā summa ir 25336,54 Ls jeb 36050,65 EUR apmērā. Līdz ar to no atbildētāja /pers. F/ par labu prasītājam piedzenams parāds 36050,65 EUR apmērā.

Tā kā prasītājs neuzturēja prasību pārējā daļā, tad šajā daļā, tas ir par parāda 121671,84 EUR piedziņu ir noraidāma.

Tiesas izdevumu atlīdzināšanas kārtību valstij regulē Civilprocesa likuma 42.panta nosacījumi.

Tā kā prasība apmierināta daļēji, tiesas izdevumi par labu valstij piedzenami no atbildētāja proporcionāli apmierinātajai prasījumu daļai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta d) apakšpunktu šajā gadījumā maksājamā valsts nodeva ir

1323,78 EUR (1202,28 EUR plus 1,6 procenti no prasības summas, kas pārsniedz 28457 EUR), kas piedzenama no atbildētāja par labu valstij.

No atbildētāja par labu valstij atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta nosacījumiem piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu).

No lietas materiālos esošās uzziņas (lietas 2.sēj.4.lapa) izriet, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir 41,67 EUR. Ņemot vērā, ka prasība tiek apmierināta par 33,77% no visas kopējās prasījuma summas, tad proporcionāli apmierinātajai daļai ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir 12,34 EUR, kas piedzenami no atbildētāja par labu valstij.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]panta nosacījumiem, atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.-434.pantu Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

daļēji apmierināt /pers. E/, personas kods /personas kods/, prasību.

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, parādu 36050,65 EUR (trīsdesmit seši tūkstoši piecdesmit *euro* un 65 *centi*).

Noraidīt /pers.E/ prasību daļā par parāda 121671,84 EUR (viens simts divdesmit viens tūkstotis seši simti septiņdesmit viens *euro* un 84 *centi*) piedziņu.

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 12,34 EUR (divpadsmit *euro* un 34 *centi*).

Piedzīt no /pers. F/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu 1323,78 EUR (viens tūkstotis trīs simti divdesmit trīs *euro* un 78 *centi*).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas-2016.gada 6.oktobra kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā Civilprocesa likuma 451.-452.pantos norādīto tiesību normu pārkāpumu gadījumos, iesniedzot kasācijas sūdzību Vidzemes apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis D.Lazdiņš

Tiesneši I.Pinne